

НАШЕ ЖИТИТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 34(728) | Субота, 29 серпня 1981 року | Ціна 2 коп.

ПОПЕРЕДУ – НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ

Усього півроку відділяє нас від історичної події в житті партії і народу — XXVI з'їзду КПРС. Серед багатьох завдань, які визначив вищий форум комуністів, одне з найважливіших — «забезпечити дальший розвиток системи народної освіти».

Про свої завдання у світлі рішень з'їзду педагогічні колективи вели предметну розмову на традиційній серпневій конференції, педагогічних радах. Глибоко і критично проаналізувавши досвіднення і недоліки минулих років, обговорили шляхи і методи докорінного поліпшення всієї справи шкільної освіти, щоб, спираючись на досвід десятої п'ятирічки, домогтися нових успіхів у вихованні підростаючого покоління.

У документах партії й уряду підкреслюється думка про те, що в сучасних умовах надзвичайно велика увага приділяється трудовому навчанню й вихованню. В єдиному комплексі ідейно-політичного, трудового й морального виховання воно вимагає від педагогічних колективів значних зусиль.

Над удосконаленням цього важливого питання працюють всі педагоги, та особлива відповідальність покладається на вчителів праці, вихователях. Виростивши в школі людину, яка цінує працю, розуміє, що соціалістичне суспільство не може жити і розвиватися без активної трудової участі всіх громадян, впритул підвести випускника до цікавої для нього і потрібної суспільству професії — все це важливі аспекти діяльності школи, і роботу в цих напрямках нам необхідно удосконалювати і поглиблювати.

У формуванні світогляду глухої дитини велике значення мають предмети гуманітарного циклу. Велика відповідальність випала на долю мовників, вчителів індивідуальної слухо-мовної роботи — навчити дітей правильно і красиво висловлювати думки на письмі й усно, прищепити любов до рідної мови і літератури, засобами свого предмету, спеціальними притомами закласти в школярів високі моральні принципи, благородні почуття. Все це вміють робити сотні вчителів. Особливо слід відзначити вчителів цієї ланки спецшкіл-інтернатів для дітей з недоліками слуху м. Києва, Дніпропетровської, Чернівецької, Житомирської та інших областей. Де б не працював учитель — у великому місті чи селі, він завжди на виду. На нього покладена висока відповідальність — не тільки формувати особистість, а й дати мову, ввести дитину у світ чуючих.

Для формування особистості і корекції вад учнів у школі-інтернаті слід створювати і підтримувати сприятливі умови: обов'язкове дотримання режиму дня, який би розумно чергував види діяльності і сприяв виробленню норм поведінки;

індивідуальний підхід, всебічне вивчення дитини;

забезпечення вихованцям участі в різних видах діяльності, організація доручень;

Високих трудових успіхів добивається в першому році одинадцятої п'ятирічки кожен член бригади складання електромагнітів, яку очолює Т. В. Дерягіна.

На Харківському УВП-1 добре знають цей колектив. Він неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання серед підрозділів підприємства.

На знімку: бригадир Т. В. Дерягіна (ліворуч) та слюсар-складальниця Ганна Пантелеїмонівна Новикова перевіряють якість щойно виготовленої продукції.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

систематичний контроль. Організацію маленького дитячого колективу слід починати з вивчення кожної дитини та індивідуальної роботи з нею. Вирішальне значення має атмосфера доброзичливості, поєднання вимогливості і поваги, єдність вимог учителя і вихователя до учнів. Вихователям необхідно завжди пам'ятати, що вони, як і вчителі, покликані розвивати мову учня в процесі спілкування, під час прогулянок, екскурсій, режимних моментів, максимально використовувати звукопідсилювальну апаратуру колективного й індивідуального користування. Виховання щадливого, дбайливого ставлення до суспільного добра, до багатства рідної природи, всього, що нас оточує, починається з дитинства. Насамперед, школа-інтернат, а не лише сім'я, несе відповідальність за те, яким виросте сьогоднішній малюк — свідомим, дбайливим господарем чи звичайним споживачем.

Педагогічні колективи більшості спецшкіл-інтернатів республік працюють творчо. Рік у рік високих показників досягаються колективи Київських № 6, № 9, № 13, Дніпропетровських для глухих і слабочуючих, Криворізької, Чернівецької, Білоцерківської, Новомиргородської, Ворошиловградської, Піщанської, Сімферопольської, Калуської, Харківської для глухих, Жданівської, Березівської, Кам'янець-Подільської, Кисляцької для слабочуючих та інших шкіл-інтернатів.

Поліпшуються умови навчання. Тільки за останній рік побудовано спальні корпуси у Херсонській, Березівській школах-інтернатах, реконструйовано у Теребовлянській. Умови перебування дітей у них наближені до домашніх, спальні кімнати розраховані на два-четири чоловіки. Зміцнення навчально-матеріальній бази шкіл-інтернатів дозволило запровадити в більшості з них кабінетну систему навчання, обладнати ігрові кімнати, кімнати для відпочинку старшокласників. А це в свою чергу дало змогу підвищити якість навчання. Ми багато говоримо про високе покликання педагога. На жаль, досвід кращих вчителів та шкіл ще не досить глибоко вивчається, повільно впроваджується.

Багато зроблено в школах-інтернатах для глухих і слабочуючих, але ще більше потрібно зробити. Молоді класи, навчання і виховання учнів на початковому етапі повинно бути в центрі уваги всіх педагогів, керівників шкіл.

Згідно з рекомендаціями Республіканського комітету радянських обрядів в школах проводитиметься свято першого дзвінка.

Поглиблене вивчення матеріалів XXVI з'їзду КПРС розпочнеться з Ленінського уроку, тема якого «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя!».

Н. ДУБОВА,
інспектор відділу спецшкіл-інтернатів Міністерства освіти УРСР.

ВІСТІ З СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК

РРФСР:
РОЗРАХОВУВАТИ —
ПО-ГОСПОДАРСЬКОМУ

Ленінград. Майже на п'ять мільйонів карбованців знишилась вартість будівництва ремонтно-механічної бази кінгісепського об'єднання «Фосфорит». Це результат діяльності бюро експертизи і вдосконалення проектних рішень. Його створено при Головахбуді, якому було доручено спорудження об'єкту. Спеціалісти бюро вносять до проектів корективи, що зменшують трудові і матеріальні затрати на зведення будинків і споруд.

УКРАЇНА:
ЗРОСТАЮТЬ
ПОТУЖНОСТІ

Біла Церква (Київська область). Значно збільшилася випуск «взуття» для сільськогосподарських машин і автомобілів у виробничому об'єднанні шин і гумо-азбестових виробів імені XXV з'їзду КПРС. Тут поруч з діючими цехами почалось будівництво другого шинного заводу. Використання найновіших технологічних процесів у півтора раза збільшило продуктивність праці.

БІЛОРУСІЯ:
ЯК РОЗВАНТАЖУЮТЬ
ПАРОПЛАВИ

Гомель. Річкові судна, автомобілі і залізничні склади з'ялися в один конвейер транспортники Мозиря. Впровадивши швидкісний метод переробки вантажів, труда викинули порту на Прип'яті забезпечили фронт роботи і своїм «сухопутним» колегам. Сипкі матеріали — гравій, щебінь, вугілля — тепер не нагромаджуються у відвалих, а із спеціальних бункерів відразу ж вантажуються в автомашини або вагони. Механізовано переробку і вісім інших вантажів. Чіткість взаємодії контролюється обов'язковим для всіх планом-графіком. В результаті з початку навігації зекономлено понад 350 залишніх вагонів.

ЕСТОНІЯ:
ЕФЕКТИВНІСТЬ ПЛЮС
ЕКОНОМІЯ

Таллін. Науково-виробничий комплекс, який спеціалізується на випуску товарів масового попиту, створено на електротехнічному заводі імені Пегельмана. Спеціалісти комплексу зможуть без істотних капітальних затрат утримати збільшити виробництво продукції, що користується широким попитом у населення. Цьому сприяє об'єднання зусиль конструкторів і виробничих цехів, які зв'язані тепер одним технологічним ланцюжком. Зростання випуску товарів широкого вживання обсягу сировини; металомісткість основної продукції — електронної техніки — знижено більш як на третину за рахунок застосування пластмас.

(ТАРС).

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

У ВИБОЇ — ТІЛЬКИ МАШИНИ

«Розширити створення і впровадження автоматизованих засобів видобування вугілля на шахтах без постійної присутності людей в очисних вибоях», — таке завдання поставлено в рішеннях XXVI з'їзду КПРС.

Особливо актуальне його здійснення для Донбасу. Найстаріший у країні басейн дає близько 200 мільйонів тонн вугілля на рік, а видобувати його доводиться на великих глибинах і тепер щораз більше з тонких пластів.

Колективи десятків науково-дослідних, проектних і конструкторських інститутів працюють над створенням техніки для подолання цих складних гірничо-геологічних умов. Більш як 90 найменувань нових машин і механізмів проходять сьогодні промислові випробування.

Шойно, наприклад, закінчено проходку вертикального ствола шахти імені Калініна в Донецьку на проектну глибину 1.098 метрів. Агрегат, яким управлюють з кнопкових постів, руйнує і прибирає гірничу породу, доставляє її на поверхню, споруджує кріплення з бетону. І всіма цими процесами управляє екіпаж з трьох чоловік, які сидять у кабіні проходінницького комбайна. У вибоЗ — забезпечить створення комфортних умов праці робітникам глибоких шахт у гірничих виробках, в яких значно підвищується температура. Вже споруджуються для цього потужні вентилятори і величезні підземні холодильники, вдосконалюються системи провітрювання, збільшується кількість пересувних кондиціонерів.

До речі, одна така установка обходитьться недешево — мільйон карбованців. Але держава не спиняється перед затратами, коли йдеся про охорону праці і здоров'я людей. 450 мільйонів карбованців становили витрати на поліпшення умов праці і санітарно-оздоровчі заходи у вугільній промисловості за минулу п'ятирічку. В нинішній вони збільшуються в півтора раза. Зростають асигнування на будівництво житла, дитячих закладів, школ, лікарень, профілакторіїв — усього того, що сприяє високопродуктивній роботі, навчанню, створює базу для кращого відпочинку шахтарів та їх сімей.

Б. ГЕРЦЕНОВ.

СВЯТО ГІРНИКІВ

У шахтарів Донецька стало доброю традицією зустрічати своє професійне свято гідними трудовими подярунками. Багато колективів шахт зобов'язалися на честь Дня шахтаря віправити нагороди додатково тисячі тонн вугілля. Своє слова гірники дотримали, про це свідчать підсумки огляду-конкурсу, оголошеного виробничим об'єднанням «Донецьквугілля» і територіальним комітетом профспілки робітників вугільної промисловості. Кращих результатів домоглись колективи шахт імені Скочинського, шахти «Бутовка-Донецька», шахти

імені Засядька та ін.

У змаганні до Дня шахтаря серед нечуючих переможцями стали: токар Донецького машзаводу імені Ленінського комсомолу України Леонід Григорович Недєв, лудильник Горлівського машзаводу вугільної промисловості СРСР Леонід Андрійович Масюк, слюсар шахти «Кочегарка» з міста Горлівки Костянтин Іванович Філіп'єв, коваль шахти 17/16 «РККА» з міста Добропілля Віталій Іванович Хоменко та інші.

М. КАЛИНИЧЕНКО,
голова Донецького облвідділу УТОГ.

ЕКРАН ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

КИЇВ, 24. (Кор. РАТАУ). Втрете відзначається в нашій країні День радянського кіно. До свята найбільш масового з мистецтв підготували велику і цікаву програму українські майстри екрана, які розпочали сьогодні в Києві творчі зустрічі з глядачами. В цьому своєрідному творчому звіті про проведену за останній рік роботу беруть участь усі студії республіки. Вони не тільки представляють трудівників міста-героя нові стрічки, а й знайомлять їх з постановниками, виконавцями головних ролей.

Святкова афіша включає художні фільми режисерів В. Шкурина, К. Єршова, Ю. Ільєнка, В. Гресья. Кінорозповідь «Платон мені друг», яка відтворює діяльність конструкторів, побачить у своєму будинку культури арсеналці. Прем'єра ліричної кінокомедії «Жінки жартують всерйоз»

МІЦНІТИ І ЗРОСТАТИ!

2. ВПЕРЕД, ДО НОВИХ УСПІХІВ

4 серпня ц. р., о 10-й годині ранку, розпочав роботу XII з'їзд БілТОГ. У президії—міністр соціально-забезпечення БРСР тов. В. І. Лузгін, заступник міністра соціального забезпечення тов. А. В. Луцко, інструктор ЦК Компартії Білорусі тов. Г. С. Беспалов, представники партійних, радянських і громадських організацій республіки, а також гості з братніх союзних республік, ветерани, передовики виробництва, активісти БілТОГ.

Зі звітною доповіддю виступає голова Центрального правління БілТОГ Герой Радянського Союзу М. П. Шарко.

XII з'їзд Білоруського товариства глухих, — говорить доповідач, — проходить в обстановці величезного політичного і трудового піднесення радянського народу, викликаного історичними рішеннями XXVI з'їзду КПРС і Основними напрямами розвитку народного господарства СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року.

З часу XI з'їзду БілТОГ минуло п'ять років. Це були роки натхненої праці радянського народу. І сьогодні ми зібралися, щоб проаналізувати свою роботу, накреслити нові рубежі по практичному перетворенню в життя величної програми комуністичного творення.

План деятої п'ятирічки з обсягу виробництва виконано досрочно — 20 жовтня 1980 року. Обсяг промислового виробництва за п'ятиріччя збільшився на 46,9 процента, понад встановлене завдання випущено промислової продукції на 8,4 мільйона карбованців. 47 процентів виробів від загального приросту виробництва одержано за рахунок зростання продуктивності праці.

Доповідач називає підприємства, які домоглися в минулому п'ятиріччі найбільш високих показників. Це — Бобруйське, Вітебське, Гомельське і Мінське УВП. П'ятирічним планом передбачалося збільшення балансового прибутку на 41 процент. Фактично, в результаті впровадження нової технології, передової технології, ощадливого використання матеріалів, прибуток зрос на 64,3 процента і становить за п'ятирічку 43,2 мільйона карбованців, або майже в 1,5 раза більше, ніж за дев'яту п'ятирічку.

15,97 мільйона карбованців за п'ятирічку — такі капітальні вкладення на будівництво нових виробничих площ на Мінському, Оршанському УВП, на спорудження Палацу культури в Гомелі, а також на пайову участю у будівництві житла інших об'єктів.

М. П. Шарко називає імена ударників деятої п'ятирічки, кращих наставників. Це — швачка-мотористка Брестського УВП О. А. Скрипник, монтажниця Бобруйського УВП З. П. Короткова, фрезерувальник Гродненського УВП В. Б. Вишнєвський, автоматчик Мінського УВП Г. Д. Дубровець, швачка-мотористка Могилівського УВП А. І. Темрюк та багато інших.

Далішого розвитку набули спеціалізація і концентрація виробництва. На всіх підприємствах впроваджено комплексну систему управління якістю, прогресивну технологію, автоматизацію, до мінімуму скорочено ручну працю.

На обліку в Білоруському товаристві глухих передбуває 15799 глухих і слабо-захисних. Всі вони об'єднані в 347 первинних організаціях. Головне завдання Центрального правління, обласних і міжрайонних відділів Товариства, керівників УВП полягає в тому, щоб проявляти максимум піклування, душевної теплоти про інвалідів зі слуху, їх трудове і побутове влаштування, про ідейне, культурне і моральне виховання.

Доповідач підкреслює про необхідність дальшого поліпшення роботи первинних організацій БілТОГ. Ставить за приклад діяльність первинних організацій Мінського тракторного заводу (голова А. П. Ляшкевич), Брестського електротехнічного заводу (голова Н. І. Савицький), Оршанського ліонокомбінату (голова С. М. Живуцький), Гомельського УВП (голова А. Е. Борисенко) та інших.

У звітному періоді значно поліпшилась робота по обслуговуванню глухих сільської місцевості. Велика увага була приділена їх соціально-побутовим потребам, надавалася значна матеріальна допомога.

Характеризуючи господарську діяльність БілТОГ, М. П. Шарко відмітив, що всі підприємства працювали ритмично. Велику увагу було приділено в доповіді культурно-освітній, політико-виховній і спортивно-масовій роботі, роботі з кадрами, організації виховання і навчання дітей з дефектом слуху, учнів шкіл робітничої молоді, матеріальній допомозі органам народної освіти.

На закінчення доповідач від імені з'їзду, всіх членів БілТОГ запевнив ЦК Компартії Білорусі, уряд республіки, Міністерство соціального забезпечення БРСР, що багатотисячний загін нечуючих трудівників зробить свій вагомий внесок в успішне втілення в життя історичних рішень ХХVI з'їзду КПРС, ХХVI з'їзду Компартії Білорусі і досрочно виконаває плани і соціалістичні зобов'язання одинадцятої п'ятирічки.

ЗІ ЗВІТНОЮ доповіддю про роботу Центральної Ревізійної комісії БілТОГ на з'їзді виступила її голова В. Л. Семченко.

Про зміни в Статуті Білоруського товариства глухих з доповідю виступив заступник голови ЦП БілТОГ Е. Б. Жукович. У проекті Статуту зафіксовано зміни, що сталися за 50 років існування Товариства. Визначені шляхи втілення в життя рішень ХХVI з'їзду КПРС і ХХVI з'їзду Компартії Білорусі.

В обговоренні звітних доповідей ЦП БілТОГ, Центральної Ревізійної комісії і про зміни в Статуті Білоруського товариства глухих першою виступила голова Мінського облвідділу тов. Солдатова М. І.

Сьогодні нечуючі трудівники нашої області, — сказала вона, — це кваліфіковані, грамотні спеціалісти, що працюють на промислових підприємствах і в сільському господарстві. 42 процента з них — ударники комуністичної праці. 288 трудівників удостоєні значка «Ударник деятої п'ятирічки», серед них робітники автозаводу В. В. Ковтун, В. К. Мінько, слюсар транспортного заводу П. С. Терентьев, швачки-мотористки Мінського УВП Г. К. Новак

і Борисівського УВП А. І. Харитончик, слюсар-пружиниця Мінського УВП Е. І. Кучинська та багато інших.

Далі тов. Солдатова висловила ряд критичних зауважень на адресу оргвідділу ЦП БілТОГ за несвоєчасне підбиття підсумків змагання, конкурсів і оглядин спортивної роботи, за слабке поширення передового досвіду кращих міжрайвідділів, клубів і червоних кутків.

На трибуні директор Могилівського УВП тов. Хумльюк М. Н. Він говорить про величезні соціальні зміни, що стались на підприємствах Товариства за останній час.

Ще два десятиріччя тому

Могилівське УВП було малопотужним, на ньому переважала ручна праця, та

її продукція його не користувалася широким попитом.

Інша справа тепер. Всі трудові процеси механізовано.

Сотні трудівників оволоділи новими професіями, здобули суміжні спеціальності, випускають продукцію високої якості.

Зросли десятки ударників комуністичної праці, кращих за професію, серед яких швачка-мотористка А. М. Максименко,

мастєр цеху, наставник молоді І. А. Афанасьев, слюсар по ремонту штампів В. А. Костенков та багато інших.

Поруч з розв'язанням

виробничих завдань, говорить промовець, постійно

проявляємо турботу про соціальні потреби трудівників.

В розпорядженні підприємства база відпочинку, де багато робітників і службовців зі своїми родинами проводять дозвілля. Споруджується новий виробничий корпус, гуртожиток, клуб.

— Л. І. Брежнєв у Звіті доповіді ХХVI з'їзду КПРС назвав тваринництво ударним фронтом, — говорить знатний тваринник республіки лауреат Державної премії БРСР, оператор відгодівельного комплексу колгоспу імені Урицького Гомельського району М. А. Ковалев. — І це справді так, бо тільки ударною роботою можна досягти дальнього розвитку цієї галузі.

За перше півріччя нинішнього року ми здали державі 1800 тонн добротного м'яса. Промовець розповідає про трудівниць своєї ланки — Надію Морозову, Марію Будниківну та Валентину Леденеву. Ланка відгодовує 1008 голів великої рогатої худоби. Добовий приріст кожної голови досягає 1300 грамів, а здатна вага — не менше 442 кілограмів.

На ТРИБУНІ заступник голови Всеросійського

ордену «Знак Пошани» Товариства глухих тов. Александрова З. П. Від імені 175 тисяч членів ВТОГ вона гаряче вітає ХХII з'їзд БілТОГ і бажає нових успіхів у виконанні грандіозних планів одинадцятої п'ятирічки.

На ТРИБУНІ заступник голови Всеросійського Товариства глухих тов. Александрова З. П. Від імені 175 тисяч членів ВТОГ вона гаряче вітає ХХII з'їзд БілТОГ і бажає нових успіхів у виконанні грандіозних планів одинадцятої п'ятирічки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. Пчілки.

Голова Вітебського облвідділу тов. Анисенко Т. Н. у своєму виступі розповіла про успіхи, яких досягли у соціалістичному змаганні трудівники Вітебського і Оршанського УВП, про боротьбу за якість продукції, про змінення трудової і виробничої дисципліни, названі імена ударників комуністичної праці, ветеранів підприємства, кращих за професію, у тому числі делегатів з'їзду А. М. Кривенка, Р. Ф. Попченко і Л. С. П

НАС КЛІЧЕ ЧАС!

Поезії киянки Олени Краснокутської вже друкувалися в «Нашому житті», звучали по Українському радіо на сторінках журналу «Старшокласник». Її творчий, як і трудовий шлях, тільки розпочинається.

Неважаючи на відсутність слуху, Олена успішно закінчила десятирічку за програмою масової школи і вступила до Київського інституту народного господарства. Її мрія — стати інженером-програмістом електронно-обчислювальних машин, а ще — писати вірші, які б по-справжньому хвилювали серця читачів.

Щастя тобі, Олено, на нелегкому літературному шляху.

Последний звонок

* * *

В двадцатые годы,
в тревожные годы
Летели тачанки в бои
за свободу.
Сквозь пули и взрывы
они проносились,
О времени этом
легенды сложились.
Была в нем Каходка, была
в нем Магнитка,
Была в нем «Гренада моя».
И стройку порой
заменяла винтовка
И песня вела на врага.
Сегодня на БАМе
большое сраженье,
А завтра другие фронты.
Зовет нас, торопит
великое время,
И надо с ним в ногу идти.

* * *

Манят вокзалы и зовут
аэродромы,
И ждут тебя другие
города,
Зачем грустить тихонько,
сидя дома,
Когда гудят призывно
поезда?
Громадный мир тобой
еще не узнан,
Он для тебя — на карте
белое пятно.
Так не сиди же дома,
словно узник,
Ищи, найди, исследуй
хоть одно.

Отзвенел звонок прощальной песней
И пора из школы уходить...
До свиданья, школа, до свиданья, детство...
Как же нам теперь не загрустить?
Сколько лет мы были в школе вместе,
И встречали осень и весну...
Но приходит юность и уходит детство,
Нас дороги наши уведут.
Нам страна огромным классом станет,
Новые придут учителя,
Будем в Антарктиде и на БАМе,
Адресом нам станет вся Земля.
Нам, конечно, будет не до скучи,
Только будем чувствовать не раз:
Снова нам протягивает руку
Тот далекий наш десятый класс.
В дальних далях и на море синем
Все равно мы будем вспоминать.
Все, что стало близким нам и милым,
Что сумел десятый класс нам дать.
Школьный вальс кружится метельно,
Поплынет над школой, над страной...
Школа наша, мы все вместе верим,
Что не раз мы встретимся с тобой!

Когда мы танцуем

Когда мы танцуем?
Когда нам случится
Забыть все на свете
И с музыкой сливаться.
Когда мы танцуем?
В ночи новогодней,
В огнях карнавала,
В кругу хороводном.
Когда мы танцуем?
Бывает, и дома.
Наверное, это
Любому знакомо.
От радости просто,

От песни красивой,
От чистого сердца,
От песни счастливой.
Ведь танец не только
Движение и ритм,
Ведь это — как песня,
Как маленький мир.
Бываю в нем взлеты
Большой высоты,
Душа наша в танце
Как парус мечты.

Елена КРАСНОКУТСКАЯ.
м. Київ.

ДВАДЦЯТЬ років тому, 1 вересня 1961 року, було прийнято постанову президії Центрального правління УТОГ про організацію Курсової Бази УТОГ — першого і основного навчального закладу нашого Товариства по підготовці й підвищенню кваліфікації керівників працівників та спеціалістів.

Два десятиріччя — не та-кій уже й великий термін. Та для Республіканських курсів УТОГ це були роки великих змін — від скромного приміщення, арендованого навулиці Шота Руставелі, до нинішнього комфортабельного — на Кловському узвозі, де по-слуг слухачів і працівників курсів — кабінет технічних засобів навчання і дзеркальний зал для занять перекладачів, бібліотека на 9 тисяч томів і кінофотолабораторія. Все це — результат постійної роботи колективу по вдосконаленню навчального процесу.

Плідність роботи Республіканських курсів підтверджують цифри. Ось деякі з них. За двадцять років тут навчалося більш як 8 тисяч працівників Товариства.

Навчанням було охоплено 65 категорій працівників системи — практично майже всі категорії, що в ній існують. Голови обласних і міських відділів УТОГ, працівники УВП, Будинків культури і клубів — всі мали змогу підвищити свою кваліфікацію. Одним з найважливіших завдань Республіканських курсів була і залишається підготовка й підвищення кваліфікації перекладачів Товариства. За цей час було підготовлено 666 перекладачів, а підвишили свою кваліфікацію — 375 чоловік. Практично на кожному УВП, в кожному культосвітньому закладі працюють випускники курсів, що допомагають глухим трудящим не відставати від багатогранного громадського і культурного життя країни.

Значний внесок у життя Товариства зробили й курси клубних працівників, що дали УТОГ чимало кваліфікованих кадрів, випустивши близько 100 чоловік. Серед випускників цих курсів можна назвати нинішнього заступника голови Центрального правління Таджицького товариства глухих С. Вишневську, голову Чернівецького облвідділу УТОГ С. Комісарову, ст. інструктора оргвідділу ЦП УТОГ В. Пилипець, ст. бібліотекаря Івано-Франківського бу-

ділів. Колектив Республіканських курсів постійно прагне до вдосконалення методів навчального процесу, до запровадження прогресивних, нових засобів. При цьому головним фундаментом підіймального навчання залишається висока кваліфікація викладачів курсів. Склад викладачів курсів, серед яких — висококваліфіковані спеціалісти й лектори, налічує більш як 60 чоловік.

На Республіканських курсах дбають не лише про якісне навчання слухачів, а й про їхній побут та дозвілля. 1976 року було введено в дію гуртожиток для слухачів, що приїжджають з інших міст, працівники яких додають великих зусиль для поліпшення умов життя. Незабаром має стати до ладу друга черга гуртожитку, що розширить можливості курсів. Для слухачів, за їх бажанням, організовуються екскурсії до музеїв, на виставки, тематичні огляди й виставки літератури, до їхніх послуг — бібліотека курсів з її старанно підібраним фондом.

Одним з важливих напрямків роботи курсів було залучається впровадження активних форм навчання. Одна з найбільш активних форм — візізні семінари з акцентом на наочності і конкретністю вивчення досвіду роботи на місцях. Саме такими були семінари, проведені на базі Коростенського, Шосткинського, Богодухівського, Миколаївського, Ужгородського, Дніпропетровського, Сумського, Донецького будинків культури для працівників обласних і районних культосвітніх закладів і УВП. Серед найбільш продуктивних форм навчання слід назвати республіканські виробничо-практичні конференції. З великим успіхом пройшли організовані Республіканськими курсами конференції для директорів підприємств і об'єднань УТОГ на тему «Підвищення ефектив-

Г. БЕЗЗУБОВ.

ОДЕСИТИ В БОЛГАРІЇ

Група членів нашого Товариства м. Одеси здійснила туристичну подорож у Народну Республіку Болгарію. Протягом двадцяти днів нечуючі відпочивали на курорті «Сонячний берег», побували у містах Бургасі, Габрово, Велико-Тирново, Плевені, Софії.

Туристи ознайомились з визначними місцями міста-острова Несебр. У місті Помор'ї відвідали будинок-музей болгарського поета Яворова.

З великим ентузіазмом члени нашого Товариства допомагали в одному з ко-

перативів збирати врожай фруктів.

Керівник групи, голова місцевого комітету профспілки Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Н. М. Абламський, розповів:

— Подорожувало Болгарію 32 члени нашого Товариства.

Серед туристів передовики виробництва об'єднання А. Дрібнюх, В. Осипов, В. Мартинов та інші. Всі задоволені зданим з цією країною. Незабутне враження залишили Плевенська панорама, Шипка, відвідини Мавзолею Георгія Димитрова.

I. КРИКЛІВІЙ.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Розпочинається передплата на газету «Наше життя» на 1982 рік.

Передплату приймають поштові філії зв'язку, агентства «Союздруку», громадські розповсюджаючі преси на підприємствах та в установах, сільські листоноші.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

на рік — 1 крб. 04 коп.

Передплачуйте газету «Наше життя»

СЕРЕД КНИГ МУЗЕЯМИ КИЄВА

Софіївський ЗАПОВІДНИК У КИЄВІ. Фотопутівник. Київ, «Мистецтво», 1981 р. Українською та російською мовами. Ціна 1 крб. 20 коп.

Це видання знайомить з видатною пам'яткою древньоукраїнської архітектури ХІ століття — Софіївським собором і пам'ятниками українського бароко XVIII століття на території державного архітектурно-історичного заповідника. В путівнику є ілюстрований план заповідника, план Софіївського собору з визначеннями маршруту його огляду, картограми розміщення живопису на стінах та інше.

МОЗАИКИ И ФРЕСКИ СОФИИ КИЕВСКОЙ. Альбом. Київ, «Мистецтво», 1979 р. Російською, французькою, німецькою мовами. Ціна 1 крб. 50 коп.

Це видання знайомить з експозицією музею, де зібрано унікальні пам'ятники матеріальної культури, починаючи з VI століття до нашої ери і кінчаючи XIX століттям нашої ери.

Серед них колекція так званого «скіфського золота», високохудожні твори ранньослов'янських, древньослов'янських і візантійських майстрів, українського ювелірного мистецтва XIV-XIX століття. Це вироби з платини, срібла, золота, прикрашені діамантами та іншим коштовним камінням.

МОЗЕІ НАРОДНОЇ АРХІТЕКТУРИ І ПОБУТУ УРСР. Комплект з 16 листівок. Київ, «Радянська Україна», 1979 р. Українською, російською мовами. Ціна 54 коп.

У мальовничому куточку Києва, поблизу селища Пирогово, знаходиться музей народної архітектури і по-

будут УРСР. На його території є будівлі традиційного українського села XIX—XX століття і народна архітектура та побут соціалістичного села. Комплект листівок знайомить з експонатами музею, які умовно розподілені на 6 секторів Полісся, Карпати, Західний лісостеп, Східний лісостеп, Центральний лісостеп, Південний України.

ЛИТЕРАТУРНО-МЕМОРАЛЬНИЙ ДОМ-МУЗЕЙ Т. Г. ШЕВЧЕНКО В КИЕВЕ. Фотопутівник. Київ, «Мистецтво», 1981 р. Російською мовою. Ціна 70 коп.

Літературно-меморіальний будинок-музей Т. Г. Шевченка у Києві — відома пам'ятка культури і історії нашого народу. Наприкінці квітня 1846 року в цьому будинку поселився на деякий час Т. Г. Шевченко.

Фотопутівник знайомить з експонатами музею, розповідає про перебудову Кобзаря на Україні, зокрема, в Києві, представляє багато унікальних експонатів — живопис, графіку, скульптуру, меморіальні речі, рідкісні видання книг, документи, фотопродукції.

МОЗЕІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КИЄВІ. Фоторозповідь. Київ, «Мистецтво», 1981 р. Українською, російською мовами. Ціна 35 коп.

Багато сторінок біографії видатної української поетеси зберігає будинок на ву-

лиці Саксаганського, 97, де з 1899 до 1910 року жила Леся Українка. Тепер тут літературно-меморіальний музей поетеси. В десяти його залах розгорнуто широку експозицію, що розповідає про життя-подвиг письменниці, котра увесь свій могутній талант віддала служенню трудящим.

КИЕВСКИЙ МУЗЕЙ РУССКОГО ИСКУССТВА. Комплект з 16 листівок. Москва, «Ізобразительное искусство», 1981 р. Ціна 51 коп.

Чотири випуски цього видання знайомлять з колекцією музею. У першому випуску представлено роботи російських художників кінця XVIII століття: І. П. Аргунова, Д. Г. Левицького, В. А. Тропініна, П. А. Федотова та інших. У другому випуску — роботи видатних російських художників другої половини XIX століття: В. Перова, І. Шишкіна, В. Поленова, І. Рєпіна, І. Левітана та інших.

У третьому випуску — живопис радянських художників Б. Йогансона, К. Петрова-Водкіна, О. Дейнеки, Н. Ерішева та інших. Комплекти мають короткі вступні статті.

Л. ЗАХАРКЕВИЧ.